

**PODSTATA
MISE BOŽÍ RODINY**

PODSTATA MISE BOŽÍ RODINY

ROZHOVOR INSPIROVANÝ PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM BOŽÍ RODINOU
PROSTŘEDNICTVÍM MICHALA R.

Byl jednou jeden spolupracovník, který byl právě na směně v práci. Přestávku využil k zahloubání se do svého nitra. Z rozjímání jej vyrušila kolegyně, které nedala spát proměna tohoto člověka, o němž si myslela, že propadl náboženskému bludu.

Kolegyně: S jakou sektou se to setkáváš? Pořád s ostatními rozmlouváš o nějaké víře. Ráda bych věděla, co je to zač.

Představitel Pána Ježíše Krista Boží Rodiny (PJKBR): Já se s žádnou sektou nesetkávám. Sekty jsou uskupení, která se vyžívají v neměnných dogmatech a pevných pravidlech, jejichž dodržování je od členů sekt vyžadováno. Když se proti těmto pravidlům jedinec postaví, čeká jej určitá forma trestu. V horších případech je z něj udělána černá ovce a ze své komunity je vystrnaděn. Mimo její rámec pak často není schopen začlenit se do běžného života. Sekty jsou velice nebezpečné a každý by se měl před nimi mít na pozoru. Je jedno, na jakém učení jsou postaveny, všechny do jedné totiž přinášejí zkreslený pohled na Boha, k jehož pravé podstatě mají sekty velice, velice daleko. Jsou postaveny na učení, které neodpovídá realitě a svazuje člověku srdce. Přestože je jejich učení pro některé lidi na první pohled líbivé a přináší alternativní výklad víry, uvnitř jsou sekty zkažené a odnímají svým členům svobodnou volbu výběru. Jedinci se v těchto společenstvech obvykle udržují pod určitým nátlakem, jenž na první pohled bývá zahalený do nevinného hávu. Společně s vidinou určitých slibů a výhod jsou členové sekt ovládnuti a řízeni svými autoritami, které touží po moci, obdivu a zisku, který čerpají od svých ovcí. Jistě víš, k jakému neblahému konci je může náboženský fanatismus dohnat.

Kolegyně: Ano, to samozřejmě vím. Co jsi tedy zač?

Představitel PJKBR: Jak sis všimla, nejsem zaměřen na hmotu, jak tomu v dnešní společnosti orientované na peníze a kariéru často bývá. Jsem duchovní člověk.

Kolegyně: Takže jsi členem nějaké církve.

Představitel PJKBR: To, že jsem duchovní člověk, ještě neznamená, že jsem členem církve. Stejně jako sekty, tak i církve a náboženská učení, ze kterých vycházejí, nemají s pravým Bohem takřka nic společného. V konečném důsledku není moc velký rozdíl mezi sektou a církví, respektive náboženstvím jako takovým. Všechny jsou založeny na dogmatech a na tom, co který jedinec, nebo Stvořitel pod jakýmkoliv jménem skrže

jedince v minulosti řekl. Na této minulosti pak věřící ulpívají a nejsou schopni přijmout něco nového. Každé náboženství se navíc vyhraňuje vůči ostatním věroukám, někdy přímo, jindy nepřímo, a to už jen svou rozdílnou podstatou, která je diametrálně odlišná od ostatních náboženství. Každé se prohlašuje za jediné správné a přistupuje podezíravě až nepřátelsky k ostatním. Vzniká zde tak guláš, kdy lidstvo jako celek není schopno vyznat se ve své pravé podstatě a nedokáže najít k pravému Bohu pravdivý, upřímný, přátelský a láskyplný vztah. Jen malé procento obyvatelstva této planety je toho schopno. Ostatní jsou nadále otroky své zavedené víry, snaží se najít pravdu v dogmatech, ustálených pravidlech, tradicích a rituálech, jako je kromě jiného například chození do svatostánků. Jen udržováním sepsaných pravidel si prý nezprotiví svého Boha, kterého berou jako autoritu, která vyžaduje dodržování toho, co skrze své prostředníky kdysi sdělil. I kvůli tomu je zde tak mnoho ateistů, kteří v Boha raději nevěří, protože je odpuzuje pokřivený obraz, který o něm náboženství přináší. Zbytek se uchyluje k ezoterice, která přináší další alternativu.

Kolegyně: Aha, tak už vím, odkud vítr vane. Jsi ezoterik, když jsi duchovní člověk, ale nejsi členem církve.

Představitel PJKBR: Opět tomu tak není. Ezoterika a z ní vyplývající nauky, které v současné době pohltily značné množství duchovně hledajících lidí, je velice nebezpečná. Jejím směrem odvádějí od hledání Boha ve svém nitru, naopak podporují tezi o tom, že k duchovnímu vzestupu a ke zvládnutí obtíží člověk Boha nepotřebuje. Ezoterika ze Stvořitele učinila neosobní a bezejmennou podstatu. Tyto široce rozvrstvené nauky slučují dobro a zlo, činí z temnoty přirozenou součást univerza, jsou rovněž velice sluníčkářské a z tohoto světa chtějí vybudovat ráj. Skutečný stav světa ezoterici ignorují a před zlem zavírají oči, jakoby neexistovalo. Domnívají se totiž, že se tím vyhnou špatným věcem a budou-li myslet pozitivně, pozvednou tristní stav této planety na vyšší úroveň. To však velice nahrává těm, kdo tento svět ovládají. Jestliže totiž ezoterici činí ze zla přirozenou součást univerza, nebo před ním zavírají oči, v tom případě ti, kdo stojí takzvaně za oponou, zůstávají nadále nepoznání a mohou dále kout pikle. Jestliže chceš omezit moc zla, musíš ho nejprve odkrýt a jasně pojmenovat.

Kolegyně: Tak teď už jsem zmatená. Co vlastně jsi? Nosíš stále u sebe medailonek Ježíše a nějaké ženy a s ostatními rozmlouváš o jakési víře. Myslela bych si, že jsi křesťan, kdybys mi neřekl ono pojednání o církvích.

Představitel PJKBR: Nejde o medailonek kolem krku, ale o to, co nosíš uvnitř ve svém srdci. Víš, před přibližně dvěma tisíci lety se na tuto planetu vtělil někdo, koho mají křesťané za Syna Božího. Ten někdo se jmenoval Ježíš Kristus a učil lidi tomu, že Boha nenajdou lidé v kamenných chrámech, nýbrž ve svých srdcích, která jsou živoucím chrámem. Od toho se odvíjí i skutečnost, že dodržování různých dogmat ve svatých knihách různých náboženství není tou správnou cestou. Jediné, na čem opravdu záleží, je niterný vztah k Bohu. Dogmata brání člověku v jeho rozletu. Žiješ-li podle něčeho, co je psáno, ale už si nepřipouštíš něco víc, pak jsi velice omezena. Sice máš své jistoty, ale jsi jimi zároveň ovládána a nacházíš se v duchovně přizemním způsobu existence. Ježíš musel obraz pravého Boha a toho, jak by se mělo žít, vysvětlovat lidem v

podobností, aby byli schopni jeho slovo do nezbytné míry pochopit. Jejich úroveň chápání byla totiž úplně jinde, než je tomu v dnešní, složitější společnosti. Aby se duchovní vědění po jeho odchodu z této planety nevytratilo, muselo být sepsáno v evangeliích, kde jsou ukryty Ježíšovy výroky v oněch duchovních podobnostech, nikoliv doslovně. Je tomu tak proto, aby byl jednak zachován originální smysl předaného sdělení, ale také kvůli tomu, aby nedošlo k pozdějšímu překroucení Ježíšových výroků těmi, komu jeho působení tak vadilo. I to však nezabránilo tomu, aby se jeho odpůrci chopili příležitosti a skrze své prostředníky vystavěli na jeho učení nové náboženství, křesťanství, které bylo hned v prvních staletích po svém vzniku postupně kontaminováno přesným opakem toho, co Ježíš hlásal. Církevní představitelé si od počátku začali vykládat víru po svém a učinili z ní účinný nástroj manipulace. Povím ti jednu důležitou věc. Ať tomu věříš nebo ne, Ježíš nebyl Syn Boží, nýbrž Bůh v lidském těle, přesněji řečeno zhmotněná relativní část všeprostopupujícího Boha. Ne nadarmo řekl: Já a Otec jsme jedno. Protože Bůh věděl, v jakém stavu se tento svět a vesmír nachází, oddělil ze sebe samotného svou část a stal se člověkem. Poté, co zde splnil své poslání, nechal se dobrovolně ukřižovat právě těmi, komu tak nejvíce vadil. Jen tímto způsobem se mohl nepozorovaně dostat do temných sfér, odkud negativní entity řídí celý tento svět a černý vesmír. Tím otevřel cestu na svobodu všem bytostem chyceným do spárů zla, budou-li si ony tak samy přát. Poté, co dokončil svůj velký úkol i v jejich doméně, Ježíš, relativní součást Boha, splýnul se svou původní absolutní esencí. Od té chvíle se tato absolutní esence jmenuje Pán Ježíš Kristus, přičemž toto jméno není užito jen tak. Každá jeho součást má svůj duchovní význam, za nímž se ukrývá podstata toho, kým a čím Bůh doopravdy je. Význam toho a mnohého dalšího je vysvětlen v knihách, které nejkompaktnějším způsobem vysvětlují zákonitosti božího stvoření, situaci lidstva, existenci dobra a dočasného zla a mnohé další věci, které nikde jinde nejsou k dispozici. Jde o soubor knih jménem Nové zjevení. Možná mě nařkneš z toho, že takových knih, které se považovaly za slovo boží, zde bylo spousta. Máš pravdu. Ale nikdy zde nebyl soubor knih, které tak podrobně, komplexně, uceleně a přitom srozumitelně a přístupně vysvětlují fungování vesmíru, roli lidstva, přítomnost dočasné duality a nepřehledné množství dalších věcí. Je v nich obsažena nejvyšší dostupná pravda na této planetě, a proto je tak málo lidí schopno se k této pravdě obsažené v knihách Nového zjevení dostat, vstřebat ji, pochopit a poté šířit dál. Jen ti, kdo to mají v plánu své duše a jsou na nejvyšší stupeň pravdy připraveni, pochopí ono vše-přesahující kouzlo božího slova, které osvěží jejich duši a naplní srdce láskou. Duchovně spícím lidem je nemožné vysvětlovat pravdivou hloubku těchto textů, které budou až do doby jejich probuzení považovat za vše možné, jen ne za to, čím skutečně tato sdělení jsou. Každý má svůj čas prozření, většina lidí k němu však dojde až v následujících životech v jiných sférách. Proto není nutné ani žádoucí přesvědčovat neprobuzené lidi o tom, čemu věřím já a ti, s nimiž souzním a se kterými se setkávám. K ženě, na kterou se ptáš, se dostanu později.

Kolegyně: Takže ty se setkáváš s těmi, kteří nejsou členy žádné sekty, neangažují se v žádné církvi, nevěří žádnému konceptu náboženské doktríny, nejsou ezoterici. Setkáváš se s lidmi, s nimiž sdílíš pravdu, na kterou je připraveno jen málo lidí.

Představitel PJKBR: Ano. Přesněji s těmi, s nimiž sdílím tuto pravdu a kteří zároveň mají v srdci Pána Ježíše Krista. Většina těch, kdo mají jinou cestu než máme my, by mohla dojít k závěru, že přece jen jsme křesťané, nebo něco na ten způsob, když zde hovořím o pojmech jako Ježíš, Bible a podobně. Jak už jsem však zmínil, my nevěříme v to, co z odkazu Boha v lidském těle učinilo v průběhu staletí nové náboženství, křesťanství, nýbrž v to, co zde Ježíš doopravdy reprezentoval. On nebyl zosobněním víry, jak ji vykládá křesťanství, nýbrž byl zosobněním vlastního božství v lidském těle. V tomto temném světě zde zobrazoval příkladný způsob života, konání a myšlení, jakým se lze dostat po odložení hmotného těla do pozitivních světů, lidově řečeno do nebe, přičemž svojí osobou zde odrážel atributy těchto pozitivních světů a bytostí v nich žijících. Tento způsob života, jaký zde Ježíš zobrazoval, je tím nejpřirozenějším způsobem bytí. Na první pohled jsme já a mí přátelé stejní jako všichni ostatní, v nitru se ovšem lišíme a žijeme nikoliv podle božího slova obsaženého v Novém zjevení, nýbrž žijeme skrze něj a jeho prostřednictvím. Tím uvádíme jeho ideje a principy do praxe, činíce ho součástí naší podstaty. Rituály, chození do svatostánek, odříkání, askeze a vše, co se pojí s náboženstvím, kterého nejsme členy, jde zcela mimo nás. Svě životy zde z duchovního pohledu žijeme tím nejpřirozenějším způsobem, zcela oproštěni od jakýchkoliv svazujících a dogmatických pravidel, která v případě křesťanství z velké části pocházejí z již zmíněných evangelií, Ježíšových výroků a činů, jež jsou církví a jejími věřícími vykládány doslovně tak, jak jsou psány. Teď pozorně poslouchej. Jak už víš, evangelia jsou psána v podobenstvích. Správně pochopit je však můžeme jen tehdy, díváme-li se na tato podobenství čistou duchovní optikou prostřednictvím Nového zjevení. Pak jsme schopni srdcem prostoupit jejich závoj, za nímž se skrývá skutečný smysl těchto výroků. Protože má ale většina lidí zapouzdřená srdce a žije v iluzi, přistupují k evangeliím tak, jak by se správně nemělo, totiž dogmatickým výkladem biblického slova. Kdyby evangelia vykládali duchovně, nikoliv doslovně a dogmaticky, byli by schopni dekódovat jejich skutečný význam, čímž by byli schopni dojít k pravému, nikoliv k církví pozměněnému smyslu. Jejich pravý smysl, jenž se ukrývá v na první pohled nepostřehnutelném, okem neviditelném, avšak otevřeným srdcem vnímatelném pozadí zmiňovaných textů, zůstává v této etapě lidských dějin nadále nepřístupným pro většinu lidí v souladu s jejich volbami. Avšak i to se jednou změní a každý pak pochopí pravdu, načež se navrátí do pozitivních světů, neboť ty temné už nebudou existovat. Právě knihy Nového zjevení jsou jediným místem, které kromě mnoha jiného vysvětlují pravý význam klíčových pasáží Nového zákona, obsahujícího kromě evangelií samozřejmě i další části, jako třeba Zjevení Janovo. Aby vznikly všechny předpoklady pro zrušení temných světů, bylo potřeba, aby se Bůh na tuto planetu vtělil znova. Věděla jsi, že Bůh obsahuje i ženskou podstatu, je tedy zároveň Bohyně?

Kolegyně: Nikdy jsem nad tím takto nepřemýšlela, ale je to logické.

Představitel PJKBR: Musí to tak být, protože aby byl Bůh neboli Stvořitel, skutečným jménem Pán Ježíš Kristus, schopen/schopna tvořit mnohé vesmíry, galaxie, sluneční soustavy, hvězdy, planety a bytosti na nich žijící, kterým dává svobodný život, jeho všeprostopující láskyplná podstata obsahuje v rovnovážném zastoupení mužskou i

ženskou esenci. Právě před přibližně dvěma tisíci lety se na tuto planetu vtělila mužská část Boha. Jak už jsem zmínil, poté, co splnil své poslání, splynul Ježíš se svou původní, všeprostopující podstatou, čímž se Bůh stal Pánem Ježíšem Kristem. Nejen aby byla zachována rovnováha mužské i ženské esence, ale i proto, aby bylo novým způsobem navázáno na misi Ježíše a mohly být vybudovány veškeré předpoklady nutné pro zrušení temných světů, o kterých jsem mluvil, do lidského těla se na tuto planetu vtělila ženská část Boha, respektive Bohyně, Pána Ježíše Krista. Stalo se tak v roce 1957. Za místo narození Bohyně bylo vybráno tehdejší Československo, které bylo předurčeno stát se duchovním centrem tohoto světa, na jehož území se nachází největší koncentrace pracovníků světla, kteří jsou schopni přijímat nejvyšší pravdu. Žena, na kterou ses ptala, je zhmotněným božstvím Pána Ježíše Krista a v tomto světě se jmenuje Jana Kyslíková. Stejně jako měl Ježíš své učedníky, i Jana má nás, své spolupracovníky, kteří jsou vedeni z nitra a nikdo je nevede za ruku. Každý z nás díky tomu ví, co v každém okamžiku udělat a jak nejlépe žít tak, abychom zde společně s Bohyní pomáhali ukončovat zlo, které je už dlouho součástí Stvoření neboli Multivesmíru, a abychom co nejlépe reprezentovali pozitivní světy, do nichž se po skončení zdejšího poslání navrátíme společně se všemi, kdo si přejí žít v lásce, štěstí a radosti, nikoliv s těmi, kdo chtějí nadále žít na skomírající planetě, kde se buduje nová totalita. V nepříteli vzdálené budoucnosti dojde k duchovnímu i fyzickému rozdělení lidstva na ty, kdo budou vytrženi do ráje, a na ty, kdo z různých důvodů dají přednost tomuto životu před životem v ráji a z vlastní svobodné volby zůstanou zde. Zobrazí zde poslední dějství zla, jehož aktéři poskytnou celému Multivesmíru krajní odpověď na otázku, jak vypadá život bez Pána Ježíše Krista. Pak i oni budou spaseni, jelikož zlo vyčerpá svou užitečnost a nikdo už nebude chtít pokračovat v něčem, co ztratilo svůj smysl. Budou očištěni a začleněni do ráje, nikoliv do takového, jak to vykládají světová náboženství, nýbrž do takového, jaký je ve skutečnosti. Tato skutečnost předčí veškerá očekávání. A jak si můžeme být jisti božským původem Jany? Je to dáno stavem našeho nitra, v němž tato pravda zaujímá výsadní postavení. Je zapsána hluboko v našich srdcích, odkud nám ji nevyrvе žádná okolnost. Tak prosté to je a žádné jiné kouzlo v tom nevězí. Nepotřebujeme k tomu žádné vnější důkazy a zázraky, abychom upřímně a z čistého principu věřili. Naše víra, lépe řečeno vědounost, je od běžné víry v našem případě vyplněna přímou zkušeností s Pánem Ježíšem Kristem v nitru. Většina z nás nemá dary na to živě vidět a vnímat všeprostopující podstatu Pána Ježíše Krista v konkrétní podobě, to ale naši vědounost nijak negativně neovlivňuje, ba naopak. Díky spojení s Ním/Ní v srdci a prostřednictvím četby Nového zjevení a uváděním jeho principů a idejí do každodenního života dobře víme, kdo Pán Ježíš Kristus je, jak se projevuje, jak působí a jakým způsobem nás v každém okamžiku provází na pouti tímto světem. Tobě tedy nemohu vysvětlit správnost naší víry, respektive vědounosti, protože se nedá dokázat vnějším způsobem a každý si k ní musí dojít sám. Jen ten, kdo má dostatek vůle být otevřený něčemu novému, má ochotu na sobě začít pracovat a projeví touhu po nejvyšší pravdě, může se dostat do pozice, z níž pak bude schopen navázat osobní kontakt a vztah s Pánem Ježíšem Kristem a naladit se na stejnou vlnu jako jsme my, tým Boží rodiny. Nejlepší pomůckou pro úplné začátečníky je Duchovní škola Pána Ježíše Krista Boží Rodiny, kde najdeš nejobecnější základ, na který můžeš nabalovat další stupně pravdy.

Kolegyně: To je velice zajímavé, o čem jsi mluvil. Budu nad tím přemýšlet. Můžeš mi na závěr shrnout, kdo je Pán Ježíš Kristus ve své podstatě?

Představitel PJKBR: Je to absolutní láska, jež dává do pohybu veškeré energie, moudrost, pomocí níž tvoří jedinečné a neopakovatelné bytosti odrážející boží velikost a slávu, zároveň je absolutní inteligencí, která vnáší do Multivesmíru harmonický řád, v němž má všechno své místo. Kromě jiného je Pán Ježíš Kristus pronikavé a přesto něžné a hřejivé světlo, dobro rozlévající se do všech končin pestrých vesmírů, odpuštění povznášející padlé bytosti z pekla do nebe, dále je i ztělesněním soucitu, empatie, milosrdenství a mnohých dalších aspektů. Je vše-přesahující, nikým a ničím nestvořenou entitou, která je přítomna v srdcích nás všech, jen málokdo na této planetě si to ovšem zatím uvědomuje. A co je nejdůležitější si uvědomit: Je nejlepším přítelem i přítelkyní, věčným otcem i matkou, jediným dárce života, který ti byl věnován proto, abys mu/jí dělala radost, vyvíjela se k jeho/její dokonalosti a zkrášlovala spolu s ostatními bytostmi náš společný Multivesmír. Poté, co relativní součást Pána Ježíše Krista, Bohyně Jana, splyne se svým absolutnem, které jsem se ti nyní snažil ve stručnosti popsat, celé jméno Boha/Bohyně pak bude PÁN JEŽÍŠ KRISTUS BOŽÍ RODINA. Protože se v božím absolutnu odehrává vše současně a čas tudíž v konečném důsledku neexistuje, toto jméno užíváme i v našem týmu, ačkoliv se jeho duchovní podstata a význam vztahuje k události, která z pohledu této planety nastane až v budoucnosti. Dávno předtím dojde k rozdělení lidstva a vytržení jeho připravené části do ráje, vyšší dimenze.

Kolegyně: Děkuji ti za vysvětlení toho, kým jsi ty, tví přátelé a Bůh, Pán Ježíš Kristus. Jsem teď o mnoho chytřejší. Na začátku našeho rozhovoru bych nevěřila, že to ve mně zanechá tak přívětivý dojem. Budu s tím dál pracovat.

Představitel PJKBR: Těší mě, že s tím budeš dál pracovat, Karolíno. Moc jsi mě potěšila tím, že jsi otevřena novým věcem a má slova v tobě zanechala pozitivní stopu. Přestávka skončila, uvidíme se na konci směny.

| 22. 2. 2020 |